

«Παρεμβαίνοντες...»

Πολύτιμες Σκέψεις για τώρα - στην πανδημία, ἀλλὰ καὶ πάντοτε

«**Ἡ ἀπειλή** εἶναι εὐλογία. Μπήκαμε σὲ δοκιμασία μέσα στὴν Σαρακοστή. **Ὁ Θεὸς** μᾶς ἔβαλε μὲ τὸ ζόρι νὰ προσευχηθοῦμε. **Ἡ Παναγία** εἶναι τὸ ἀμυντήριό μας».

«**Πρέπει** νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν πτώση μας καὶ νὰ σηκωθοῦμε ψηλά. **Καμμία ἀπελπισία, καμμία ἀπόγνωση**».

«**Μένουμε** σπίτι μας, γιὰ νὰ μάθουμε

καὶ τὴν καρδιακὴ προσευχή. **Ὅπως** οἱ ἐρημίτες! **Τὶ ὠραῖο** νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς ἄλλους. **Τὶ ὠραῖο** ποὺ ἔκλεισαν τὰ κέντρα, πῶς τὰ οἰκονόμησε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ σκεφτοῦμε».

«**Ἀγάπη** δὲν εἶναι ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ἀπαίτησή μας νὰ ἀλλάξουμε τὸν ἄλλον, ἀλλὰ ὁ πόθος νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν ἄλλον. **Δὲν ὑπάρχει ἀγάπη** χωρὶς ἐλευθερία καὶ ἐλευθερία χωρὶς ἀγάπη. [...] **Καὶ** ὅταν ἀγαπῶ ἀληθινὰ τὸν ἄλλο, δὲν νοιάζομαι ἂν θὰ μὲ ἀναγνωρίσει, ἀφοῦ ἀναγνώριση γιὰ μένα εἶναι ἡ χαρὰ ποὺ τὸν πλημμυρίζει μέσα ἀπὸ τὸ ἀνοιγμά μου, μέσα ἀπὸ τὴν κίνηση τῆς προσφορᾶς μου».

«**Χάνεται** ἀπὸ τὴν ζωὴ μας ἡ ἀπλότητα καὶ ἡ εὐθύτητα, γιὰτὶ **φοβόμαστε τὴν κρίση καὶ τὴν ἀπόρριψη**. **Γινόμαστε** μετὰ μανίας **πολυπράγμονες** γιὰ νὰ καλύψουμε τὸ **ὑπαρξιακό** μας κενὸ ἀποκαλύπτοντας ἔτσι τὴν **ἐσωτερικὴ** μας φτώχεια. **Δόξα** τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ **Σταυρὸς**. **Ὁ Χριστὸς** κενώνεται ἐκούσια καὶ προσφέρεται στὸν κόσμο. **Ὅποιος** ἐπὸ ἐμᾶς προσφέρεται στοὺς ἄλλους ἐκούσια καὶ μὲ **ἐπίγνωση** μαρτυρεῖ τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη. **Δὲν** μπαίνω στὸ δίλημμα πόσο ἀρέσω ἢ δὲν ἀρέσω. [...]

Πρωταρχική μας ασθένεια δὲν εἶναι ἡ ὑποκρισία, ἀλλὰ ἡ μετὰ **μανίας ἐπιδίωξη τῆς ἀποδοχῆς καὶ ἀναγνώρισης τῶν ἄλλων**.

«**Μ**ποροῦμε νὰ δώσουμε δυνατότητα σωτηρίας στὸν ἄλλο **μόνο ἂν τοῦ δώσουμε τὴν ἄνεση νὰ μᾶς πλησιάσει πρῶτος ἐκεῖνος**. Ἄλλὰ γιὰ νὰ θελήσει νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειά μας πρέπει προηγουμένως νὰ τὸν ἔχουμε ἐμπνεύσει. **Καὶ τὸν ἐμπνέουμε μὲ τὴν ὅλη μας παρουσία, μὲ ὅλο μας τὸ ἦθος, μὲ ὅλη μας τὴν ζωὴ, ὄχι μόνο μὲ τὰ λόγια μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν σιωπὴ μας**».

«**Σ**τὴν Ἐκκλησία ταυτίζουμε συνήθως τὴν ἀμαρτία μὲ τὰ σαρκικὰ πάθη καὶ ἀγνοοῦμε τὴν **ὑπερηφάνεια** καὶ τὴν **κενοδοξία**, τὴν **φιλαργυρία** καὶ τόσες ἄλλες ἐμπαθεῖς καταστάσεις».

«**Ὁ**που δὲν **ὑπάρχει ταπεινὴ ὑπόταξη** δὲν **ὑπάρχει ἀγάπη**. Ὁ ὑπομονετικὸς ἄνθρωπος νιώθει πὼς βρίσκεται μέσα σὲ ἓνα κάστρο ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ πατήσῃ κανένας ὄχτρος καὶ εἶναι ἀτάραχος στὶς ἀνεμοζάλες ποὺ τὸ χτυποῦνε».

«**Τ**απεινὴ σημαίνει ἀρνοῦμαι τὴν δική μου δύναμη καὶ ἀποδέχομαι τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ.

Ταπεινὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔμαθε νὰ λέει στὸν Θεὸ “νὰ εἶναι εὐλογημένο” ὅ,τι καὶ ἂν τοῦ συμβεῖ. Ἀφήνεται στὴν πρόνοια καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, σὲ χαρὲς καὶ σὲ λύπες, σὲ πειρασμοὺς καὶ βάσανα. **Δ**ὲν δέχεται κανέναν λογισμό. **Σταυρώνει τὴν λογικὴ καὶ τὸ θέλημά του**. **Δ**ὲν τaráσσεται. **Σ**τηρίζεται τὰ πάντα στὴν Χάρη Του».

«**Ὁ ταπεινὸς ἄνθρωπος** ἀπολαμβάνει μιὰ ἐσωτερικὴ πληρότητα. **Δ**ὲν **ἀπαιτεῖ**, δὲν **συγκρούεται**. Ἐνῶ προσφέρει τὸν δικό του χῶρο στὸν ἄλλον, ἡ καρδιά του διευρύνεται τόσο ὥστε νὰ χωρᾷ ὅλη τὴν οἰκουμένη».

«**Τί νὰ ἀνταγωνιστῶ; Δ**ὲν ἔχω τίποτε νὰ κατακτῆσω!...».

Ὁ Ἐρανιστῆς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

8.3.2020 ἐκ. ἡμ.,

† Σάββατον Γ' Νηστειῶν

† Ἁγίου Θεοφυλάκτου Ὁμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Νικομηδείας